

Kvistgjengeren

Utgitt av Norsk kvistgjengerforening

Nr. 53, vår 2025, årgang 27

Norsk kvistgjengerforening

Norsk kvistgjengerforening er dannet for å kunne utvikle intuitive søkemetoder, lære og dele erfaringer. Foreningen skal også arbeide for å øke interessen for og kunnskapen om kvistgjengeri. Foreningen er politisk og religiøst uavhengig.

Vi bruker begrepet «kvistgjengeri» som samlebetegnelse for alle intuitive søkemetoder.

Hjemmeside: www.kvistgjenger.no

Styret

Leder

Gaute Hadland

Jon Torbergssons vei 1, 4070 Randaberg

Tlf.: 97 75 50 34

E-post: gahadland@online.no

Nestleder

Sissel Astrid Fuhre

Askveien 250, 3519 Hønefoss

Tlf.: 41 55 41 63

E-post: siss-fuh@online.no

Kasserer

Christian H. Kjellberg

Prost Holviks vei 30B, 1362 Hosle

Tlf.: 97 79 50 25

E-post: chkj@broadpark.no

Styremedlem

Kjell Arne Drag

Kisgruveveien 91, 3614 Kongsberg

Tlf.: 91 77 82 98

E-post: kjellarnd@online.no

Styremedlem

Marianne Lund Tverlid

Nils Huus gate 9A, 0482 Oslo

Tlf.: 95 05 17 20

E-post: mltverlid@gmail.com

Medlemsavgift

Hovedmedlem: kr. 300 per år

Familiemedlem (uten tidsskrift): kr. 110 per år.

Husk å melde adresseendring (post og e-post) ved flytting og endring.

Ikke medlem ennå?

Dersom du vil bli medlem, kan du melde deg inn på nettsiden vår, www.kvistgjenger.no.

Dersom du ikke er på internett, kan du kontakte Christian H. Kjellberg

Prost Holviks vei 30B, 1362 Hosle

Tlf.: 97 70 50 25

Bankkonto: 1503 62 78258

Vipps-nr.: 21212

Organisasjonsnr.: 986 092 366

Bladet Kvistgjengeren

Bladet gis ut to ganger i året. Redaksjonen tar gjerne mot tips og stoff til bladet. Alt som har å gjøre med kvistgjengeri er interessant: korte og lange artikler, bilder, tips om oppslag i andre medier. Redaksjonen hjelper til med språkvask og tilrettelegging for trykking, selvsagt i samarbeid med bidragsyteren.

Frist for stoff til Kvistgjengeren nr. 54 er 1. september 2025.

Redaktører

Sissel Astrid Fuhre

Tlf.: 41 55 41 63

E-post: siss-fuh@online.no

Ingebjørg Rivedal

Tlf.: 91 58 93 99

E-post: inriveda@online.no

Forsidefoto: Arild Skappel søker på kart etter en savnet person

Opplag 200 eks.

Grafisk setting i skrifttypen Book Antiqua ved Ingebjørg Rivedal

Trykking: HG media AS, 1351 Rud

Innhold

	Side
Redaktørane har ordet	3
Eva Svensson: Kartpendling	4
Arild Skappel: Tittel	7
Sissel A. Fuhre: Litt om Bruce Copen	8
Sissel A. Fuhre: Göte Andersson og psi-sporet	8
Sissel A. Fuhre: Litt om Ervin Laszlo og psi-feltet	9
Terje Nordkvelle: Forskning: Personligheten din påvirker pendelen	10
Gaute Hadland: Sjeletap. Tapte/flyktede sjelefraksjoner	11
Sissel A. Fuhre: Svenska Slagruteförbundets høstmøte	12
Sven-Åke Gunnarsson: Stonehenge-modell	15
Marianne Lund Tverlid: Roseslottetes ringvirkninger	16
Ingebjørg Rivedal: Uvanlege evner, fjerde del	18

Redaktørane har ordet

I dette nummeret handlar fleire av artiklane om søk etter sakna personar. Dersom kvistgjengarar kan hjelpe til med å finne sakna kan me gjera ein samfunnsnyttig innsats.

Det å søkje etter sakna personar eller dyr liknar på det å søkje etter ting som er blitt borte. Men dersom me vil søkje etter sakna personar bør me hugse på dette: Det er svært uheldig dersom me seier noko som gjev pårørande håp som viser seg å vera ugrunna. Det kan bli ei tung påkjenning for dei i ei tid som er ekstremt vanskeleg frå før. Det er også svært uheldig å sende leitemannskap i feil retning når det står om livet for den sakna, dersom mannska eller ville leita på rett stad.

Dei av oss som vil vera forsiktige kan øve oss utan å søkje etter verkelege sakna personar. Eva Svensson gjev i sin artikkel mellom anna tips om korleis ein kan trene på enkle søk og etter kvart vanskelegare søk.

Det er mogleg å øve og teste seg i det skjulte: Når media melder om sakna personar kan ein søkje på kart i det aktuelle området, merke seg kor ein får utslag, og vente til fasiten kjem i

avisa. Lokalaviser publiserer ofte kart eller stadnamn som fortel kor den sakna vart funnen. I slike situasjonar ser ein kvistgjengar om hen var på sporet eller heilt på jordet. I nokre tilfelle kan det også vera mogleg sjølv å oppsøke den plassen ein har søkt seg fram til, og så varsle politiet dersom ein finn den sakna der.

Dersom ein har ein medhjelpar kan ein øve ved at den eine gøymer seg i eit avtalt område, og den andre søkjer innanfor det same området.

Har du erfaringar med søk etter sakna? Eller tankar om kva som kan forklare vellukka søk? Kontakt oss gjerne! Me håpar å publisere meir om dette i neste nummer.

I dei to siste nummera har mangeårig tidlegare redaktør Sissel stilt opp i ekstraomgangar som den eine av to redaktørar. No takkar ho for seg. Ingebjørg takkar henne for god innsats og godt samarbeid.

Redaktørane håpar at artiklane i bladet blir til inspirasjon, og ynskjer god sommar til alle lesarar!

Kartpendling

Eva Svensson

Kartpendling innebär att man letar efter saker på avstånd. Man använder en karta och söker på den med hjälp av ett slagruiteredskap (søkeredskap).

Det är egentligen inte svårare att mäta på en karta än att mäta på plats när man kan det, men kartpendling kräver slagruteerfarenhet, mer koncentration och mer avslappning, även i sinnet. Här behöver man sitta i lugn och ro för att få det att fungera, dvs på lätt meditationsnivå. Det räcker med djup avslappning för att nå dit. Då får vi tillgång till de förmågor vi alla har fötts med men som vi saknar i vardagens brusande tillvaro.

Tid och avstånd existerar inte när man håller på med sådant här. Man kan röra sig fritt med frågor om olika tider och saker långt borta.

Kartan

Man sitter oftast ner och har kartan framför sig på bordet. "Kartan" kan t ex vara en vanlig karta, en ritning, ett foto, en egen ritad skiss eller bild, och kan föreställa t ex ett landskap, en lägenhet eller en kropp.

Letar man efter currylinjer och andra energier för att t ex kunna rita upp var de går i en bostad så är det viktigt att kartan är skalenlig, dvs att avstånden på kartan är som i verkligheten, annars blir det fel. Söker man efter en sak så är det egentligen bara var målet, t ex en person eller sak, befinner sig som är viktigt, men det underlättar sökandet om kartan är skalenlig.

Ska man leta efter starka/större vattenådror, leylinjer eller sprickzoner på en karta så kan kanske en grövre karta duga, typ som en gammal telefonkatalog, men vill man leta upp currylinjer så måste förstoringen vara större.

Kartpendlar man efter en plats som man inte alls vet var den är så är det bra att börja med en karta som täcker ett stort område för att få reda på i vilken del av kartan det man söker befinner sig. När man mätt fram vilket område som är

aktuellt så är det lämpligt att övergå till större och större förstoring av kartan för att hitta den exakta platsen.

Slagruiteredskapet

För kartpendling fungerar pekare (søkevinkel) eller pendel bäst. En pendel med spets nedtill kan visa exakt var på kartan den sökta platsen eller föremålet finns (målet). Vill man använda pekare så har man bara en i ena handen. Med den andra handen använder man ett finger eller håller i något med spets på, t ex en penna. Genom att hålla pennspetsen på kartan och successivt följa efter i pekarens visade riktning så kan man få fram en exakt plats och även vägen till målet. Pekaren gör utslag när man når målet.

Kontrollfrågor

När man arbetar med kartpendling så är det viktigt att se till att få rätt svar. Därför bör man alltid inleda med att ställa frågor om tillåtelse och sin egen kapacitet för tillfället:

- Får jag fråga om detta? (det kan finnas saker vi inte bör veta)
- Kan jag fråga om detta? (ibland blir det Nej av olika anledningar)
- Kan jag börja fråga nu? (får man Nej så kan det vara bra att fråga om man skall slappna av mer först, slappa av och sen fråga igen)

Respektera alltid ett eventuellt Nej och avsluta då eller utred varför. Man kommer annars ändå inte kunna lita på svaren man får.

Testa att du kan

Börja med att kartpendla ett antal gånger efter föremål som du vet var de är, så din inre förmåga förstår vad du vill. Därefter börjar du pendla efter saker som du inte vet var de är. När

du kartpendlar efter ett föremål blir det uppenbart om du pendlat rätt eller fel. Finns det där du angett eller inte. Öva gång på gång.

Prova sedan att pendla fram starka linjer på en karta några gånger och rita in dem på kartan. Gå sedan till platsen och mät där med slagrutan om du pendlat rätt. För riktigt neutrala svar är det bra att låta någon annan ibland mäta på själva platsen utan att de sett ens egen kartpendling.

Många märker att de efter ett tag helt kan lita på sin kartpendling och behöver då inte längre besöka de platser de vill mäta på, som t ex när de vill leta efter currylinjer och annat i någons lägenhet. Det blir otroligt tidsbesparande. För de som är vana går det precis lika bra att söka på en karta.

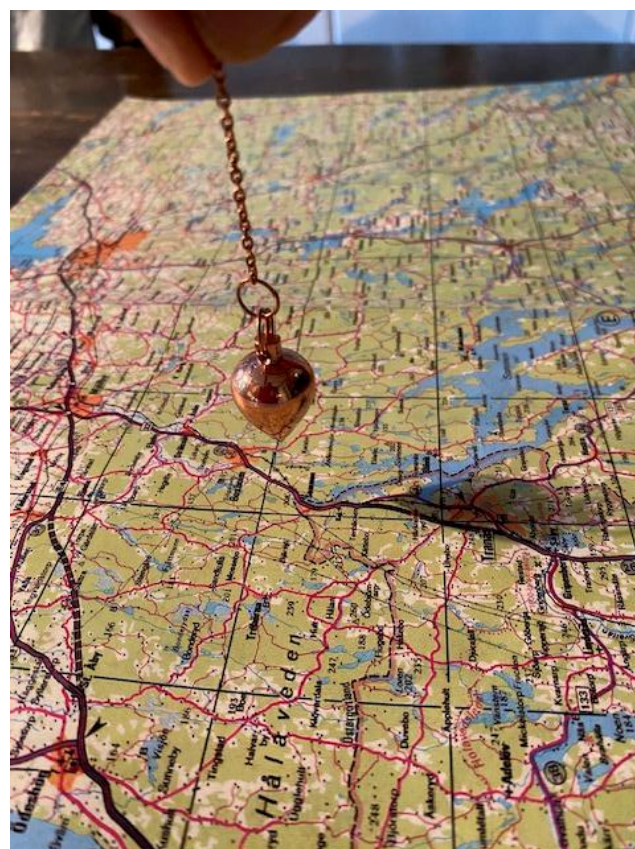
Geir Wollman, norska slagruteförbundets grundare, blev kontaktad av ett gruvbolag som ville hitta en plats med högvärdigt guld för att börja bryta. Geir fick en karta över ett stort område. Han kartpendlade, hittade en exakt plats och meddelade bolaget. De konstaterade sedan att Geirs kartpendling stämde, värdena på guldet var mycket högre än normalt.

Olika kartpendlingsmetoder

Det finns några olika metoder för att kartpendla. Det är bra att kunna flera, för då kan man använda den som är bäst för tillfället. Ibland arbetar man med ett par stycken för samma fråga, börjar med rut-tekniken för att hitta området och fortsätter på en förstorad bild med t ex koordinatmetoden för att hitta den exakta platsen. Här beskriver jag de vanligaste metoderna.

1. Rut-tekniken

Används för att snabbt men grovt hitta platsen. Rita upp ett rutsystem på kartan du letar på, dvs rita flera linjer som går vertikalt på kartan/pappret, samt linjer som går horisontellt, så det bildas ett antal rutor på pappret/kartan. Det är inte så noga hur du ritar, bara att det bildas rutor. Peka på en ruta i taget med ett finger och fråga pekaren: "Finns ... (det jag söker) här?" Den svarar antingen ja eller nej för varje ruta.

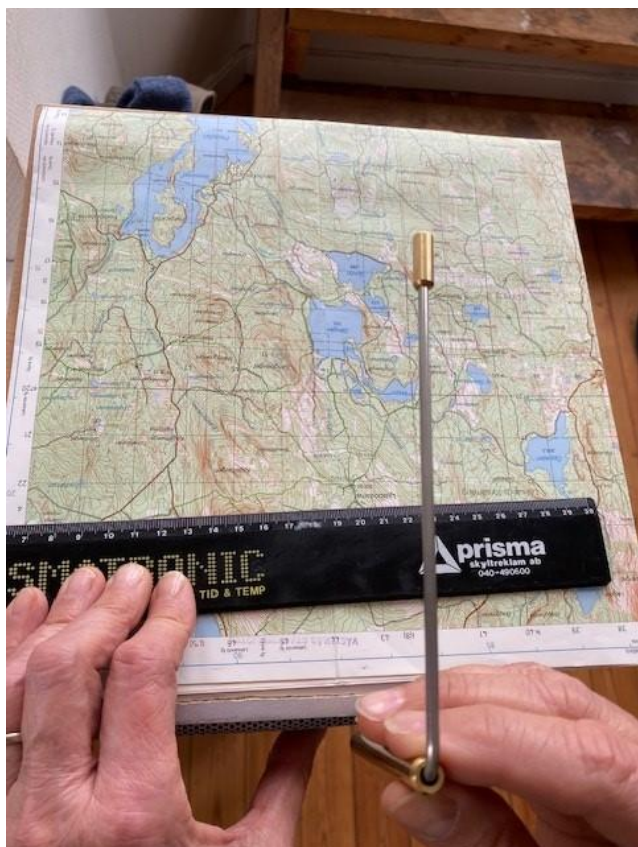
Kartpendling. Foto: Eva Svensson

Det behöver inte alltid var ett rutnät som du mäter på. Ibland kan du se rimliga avgränsningar av området, t ex där vägar och vatten finns. Fråga om de olika ytorna (områdene).

När du får svaret ja på en ruta så dela upp den rutan i mindre och mindre rutor som du frågar på, så vet du nästan helt var målet är. Slutligen kan det vara lämpligare att använda någon av metoderna 2 eller 3 här nedan för att få fram den exakta positionen. Det underlättar om du då byter till en karta med större förstoringsgrad.

2. Koordinat-metoden

Lägg en linjal vågrätt från kartans vänstra nedre hörn. Skjut den sakta helt vågrätt uppåt över kartan med vänsterhanden (lättast att hålla fingrarna bara ovanpå linjalen). Ha en pekare i den andra handen. Säg till pekaren: "Visa när linjalens överdel är på samma höjd som målet". Rita där ett vågrätt streck tvärs över hela kartan. Någonstans på den linjen finns målet. Gör sedan det samma på kartans nedansida (håll linjalen

Kartpendling med linjal. Foto: Eva Svensson

lodrätt). Börja även då nere i vänster hörn och skjut linjalen sakta till höger. Dra strecket rakt efter linjalen, rakt uppåt på kartan. Där de två linjerna korsar varandra på kartan finns det du söker.

3. Triangulering

Metoden liknar koordinatmetoden, men man svänger en rak pinne som en timvisare från kartans nederhörn för att finna riktningen mot målet. Använd gärna en smal, lång rak pinne i ena handen och en pekare i den andra. Lägg pinnen noga vågrätt med vänstra ändens överdel exakt i kartans nedre vänstra hörn. Sväng sakta runt pinnen uppåt på kartan med vänsterhanden, som en timvisare, medan du håller kvar ena änden exakt i hörnet. Säg: "Visa mig riktningen till målet". Vrid sakta pinnen tills pekaren i andra handen gör utslag. Då har du rätt riktning mot målet. Från hörnet ritas du sedan ett streck utefter pinnens övre del och förlänger det över hela kartan. Byt sedan till nedre högra hörnet, och upprepa samma sak

igen. Rita in den nya riktningen. Vid de två linjernas skärningspunkt finns det du söker.

4. Spårning

Ibland vill man följa vägen någon gått, kanske för att hitta en försvunnen person. En pendel fungerar bra till det. Det här kräver noggrann koncentrerad pendling. Säg: "Visa mig vägen till..." (målet). Börja från platsen där den du letar efter startade ifrån. Vet du inte var det är så kan man annars t ex pendla sakta utefter kartans kanter för att leta efter vägen. Pendeln börjar röra sig när den träffar på vägen där den du söker har gått. Låt sedan pendeln hela tiden visa vägens riktning därifrån och fram till målet. Där stannar pendeln. Ibland följer man vägar/stigar. Ett alternativ är då att vid varje korsning fråga om vägval.

En lokaltidning skrev flera dagar i rad om en försvunnen mycket liten pojke. Trots stora sökinsatser hittade man honom inte. En slagruteman i Enköping tog då sin pendel, såg på ett tidningsfoto på pojken för att få kontakt med just honom, och använde spårnings-metoden för att följa hans slingrande väg fram till en sjökant där pendeln stannade. Mannen var lite medial och fick då se en bild av vass (siv) där endast en liten bit av en röd mössa syntes. Han ringde polisen. Dagen efter stod det i tidningen att de hade hittat den döda pojken just där han angett och att bara lite rött från mössan hade syntes.

Artikkelen er tidligere trykket i Slagrutan nr. 2024-1 med tittelen «Slagrote-teknik del 4». Avsnittet om de tre kontrollspørsmålene er utvidet med tekst fra en tidligere artikkel i Evas serie; «Slagrote-teknik del 1» fra Slagrutan nr. 2023-2. Redaktørene har lagt til norsk oversettelse av enkelte ord.

Artikkelen trykkes med tillatelse.

Søk etter savnede personer

Arild Skappel

Min vei inn i kvistgjengeri

Min første befatning med kvist var i 12-årsalderen. Jeg var på besøk på et nedlagt småbruk. Det var ikke tilgang på friskt drikkevann, og eieren leide inn en som skulle finne vann med kvist. Da han kom, fikk jeg være med på søket. Da han fikk utslag på søket, fikk jeg prøve kvisten. Det var første gang jeg gikk med kvist, og jeg fikk samme utslag som han.

Jeg tenkte ikke så mye på dette i mange år. Etter en familietur til England kom vi i kontakt med folk som drev med urtemedisin. Da fikk jeg høre om Bruce Copen som ga ut og solgte hefter om hvordan man kan bruke en pendel. Jeg leste alle heftene, og det ga meg lyst til å lære mer om dette.

I England hørte jeg en historie fra krigens dager. Jeg tror det var på Kreta at soldatene hadde lite drikkevann. De skulle prøve å finne vann, men det var vanskelig. Da ble en kvistgjenger i London kontaktet. Der satt to kvistgjengere med et kart over Kreta, og på Kreta hadde de samme kart. I London fikk de utslag på kartet og meldte det til Kreta. Der noterte de og krysset av på kartet. De dro ut og grov på merket, og de fant nok vann.

Noen egne erfaringer

Siden har jeg prøvd meg med pendel på kart. I vår kommune har det vært en del kvistgjengere som jeg har hatt god kontakt med.

Jeg har vært saksbehandler i kommunen i mange år. Jeg var byggesaksbehandler for nye boliger. Når jeg fikk en ny sak, så jeg på kartet og byggetegningene og søkte med pendel over bygningens grunnplan. Ofte fikk jeg kraftig utslag, og tegnet da en rød strek på tegningen og skrev vannåre. Flere år senere tok en huseier kontakt og sa at da de grov ut tomte gikk det en vannåre der jeg hadde påvist på tegningen.

«Vannårer» kan være mye forskjellig. Jeg ble kjent med en mann som lærte meg å finne «skadelige» årer eller felt. Han brukte kvist på kartet, mens jeg bruker pendel.

Pendling etter savnede personer

Jeg har også brukt pendel og kart for å søke etter savnede personer. Jeg må være uthvilt og i balanse når jeg skal søke. Jeg har gjerne med meg en annen person som også tenker på den savnede. Jeg setter meg ned med kart over det aktuelle området. Jeg søker med pendelen fra to retninger, og får utslag fra begge retningene. Disse utslagene danner et kryss der den savnede er.

Mann savnet etter fest

En mann som bodde på Jørpeland hadde vært på fest i Stavanger, men kom ikke hjem og ble meldt savnet. Jeg søkte på et bykart og søkte først ved bykaien, der brannvesenet hadde søkt. Jeg fikk ikke utslag der, men på andre siden av sundet, ved den nærmeste øya, og sendte melding til politiet om dette.

Etter det ble mannen funnet på den andre siden av sundet og ved den nærmeste øya. Jeg vet ikke om politiet søkte der på grunn av tipset mitt.

En annen savnet mann

For noen år siden hørte jeg i radioen at en annen mann var savnet etter en fest i Stavanger-området. Han hadde forlatt festen uten jakken sin, og det var vinter, kaldt og snøstorm. Politiet lette mellom festlokalet og hjemmet hans. Jeg tok fram et stort kart over Jæren, søkte og fikk utslag som markerte to linjer. De krysset hverandre på et jorde «på feil side av vegen» i forhold til der politiet lette. Jeg satte kryss på et kart som jeg sendte til politiet i en e-post.

Dagen etter hørte jeg i radio at den savnete var funnet hengende over et gjerde på et jorde på Jæren.

Jeg fikk ikke noen tilbakemelding fra politiet, så jeg vet ikke om de tok kartet mitt på alvor. Jeg vet heller ikke om mannen ble funnet på det jordet som jeg hadde krysset av på.

En underlig hendelse

Jeg bestilte en personlig pendel av Bruce Copen, og jeg sendte en hårprøve til han. Denne

pendelen brukte jeg i mange år. Så mistet jeg den! Et par uker etter kom et brev fra England med en ny. I brevet som lå ved skrev Bruce Copen at han hadde sett at jeg hadde mistet den første pendelen! Jeg undrer meg bare ...

Litt om Bruce Copen

Sissel A. Fuhre

Jeg hadde aldri hørt om Bruce Copen og søkte på internett, og der fant jeg en stor kapasitet. Bruce Copen (1923-1998) var engelsk, og doktor både i filosofi og litteratur, og han var forfatter av ca. 60 bøker om blant annet homeopati, naturterapi, psykologi og metafysikk. Han var påvirket av den eksperimentelle fysikeren Nikola Tesla (som alle vet om nå).

Copen var grunnleggeren av kvantemedisin, og han spredte kunnskap om subtile felt og energier (felt og energier som ikke kan måles med vanlige målemetoder). Han har skrevet flere bøker om pendling, men dessverre er de utsolgt. Jeg har sjekket flere nettbokhandler og antikvariater, blant annet den norske

nettbokhandelen Primstaven, der han var oppført med en bok om pendling, men den var også utsolgt. Likevel vil jeg nevne Primstaven, for de har interessante bøker som er litt utenfor allfarvei, og kanskje innenfor tema som kan interessere kvistgjengere.

Han grunnla Copen Laboratories og utviklet elektronisk utstyr for å diagnostisere og behandle tilstander innen subtile felt og energier, blant annet bioresonansterapi, elektronisk homeopati og virtuell fargeterapi. Det finnes fortsatt laboratorier både i England og Tyskland, og i Tyskland videreutvikles oppfinnelsene hans.

Göte Andersson og psi-sporet

Sissel A. Fuhre

Dette er utdrag fra artikkelen Psi-sporet som sto i nr. 44/2020 som vi synes er fint å gjenoppfriske her.

Psi er en bokstav i det greske alfabetet som brukes om bølgefunksjonen i koantefysikken, og kan brukes om alle paranormale fenomener, også kvistgjengeri.

Agne Olausson holdt et foredrag om svenske Göte Andersson og psi-sporet på årsmøtet vårt i 2019. Andersson fikk ideen om å konsentrere tankene sine om en stol som sto noen meter unna. Han fikk faren sin til å sjekke med søkevinkler, og han fikk et sterkt utslag på stolen. Ut

fra dette begynte han å jobbe med psi-spor, og han har skrevet en bok om sine erfaringer som heter «Psi-spåret». Der forteller han om sine erfaringer med å søke etter og finne savnede personer og dyr.

Det ligger to videoer på nettet som er tatt opp fra et foredrag Göte Andersson holdt om psi-spor i Svensk Parapsykologisk Selskap i 2017. Kvaliteten på videoene er dårlig, men går greit å følge med på. Han forteller og viser på kartet om søk etter savnede personer og dyr, og om mange eksperimenter som ble gjort med å gjemme ting og søke etter dem.

Göte Andersson sier i videoen at når han leter etter savnede personer vil han ha med seg et foto, eller en person som kjenner den savnede godt. Hvis det er et nært forhold mellom personen som er med og den savnede personen er motivasjonen, og dermed tankefeltet til den som tenker/sender, sterkt. Han bruker krysspeiling for å finne stedet. Det kan være en fordel om to kvistgjengere samarbeider i søket for å finne stedet. Da søker de i samme retning fra forskjellige utgangspunkt og stedet er der søkefeltene møtes.

De som samarbeider, bør søke uavhengig av den andres resultater. Andersson sier at vi veldig lett påvirker hverandre, og det har vi kvistgjengere vel observert. Feltet som dannes,

er i følge han 1 til 1,5 meter bredt, og en bør søke i midtlinjen. I leteaksjoner har både politi og det militære vært mobilisert, men hans erfaring har ofte vært at de ikke har tatt det han har sagt alvorlig og ikke fulgt opp. Men han har også fått skriftlig anerkjennelse i ettertid da savnede etter lang tid tilfeldigvis ble funnet der han hadde sagt de skulle lete.

En litt artig historie er om to jenter som ble meldt savnet i Värmland. Både Andersson og en klarsynt som han har samarbeidet med, fikk at de hadde dratt vestover og til Oslo, men politiet tok ingen notis av det. Etter et par dager meldte jentene seg, de hadde haiket til Oslo med en langtransport.

Litt om Ervin Laszlo og psi-feltet

Sissel A. Fuhre

Ervin Laszlo er en anerkjent vitenskapsfilosof og systemteoretiker, av mange regnet som en av verdens fremste innen feltet. Han har skrevet 75 bøker og over 400 avhandlinger og forelest ved universiteter verden rundt. Han ha skrevet flere bøker om psi-feltet. Laszlo er en av mange forskere som via kvantefysikken har skapt et nytt verdensbilde

Med psi-felt så mens et sammenhengende felt som ligger «bak» alt de vi kan se med det blotte øye. Via dette feltet kan informasjon deles over store avstander uten de begrensningene som tid og rom gir. Mange forskere mener at et slikt felt nødvendigvis må eksistere, basert på en rekke eksperimenter som viser at partikler kommuniserer momentant over store avstander. Dette ville vært umulig i rom-tid -dimensjonen, siden alt er begrenset av lysets hastighet (som sprer seg med 300.000 kilometer i sekundet).

De overordnede nøkkelfaktorene for det nye verdensbildet, ifølge Laszlo:

1. Det finnes en dyp sammenheng mellom liv, univers og bevissthet
2. Universet ligner en levende organisme, snarere enn en samling døde elementer

3. Materien forsvinner som fundamental egenskap ved virkeligheten; bevissthet og informasjon overtar
4. Separate partikler eksisterer ikke, alt henger sammen via større sammenhengende felt, kalt psi-felt
5. Mennesker er ikke isolerte individer, men en del av den kosmiske helheten

Laszlo samler trådene fra kosmologi, kvantefysikk, biologi og bevissthetsforskning. Han gir oss en innfallsport til en helhetlig og vitenskapelig basert virkelighetsforståelse.

Dette sammenhengende feltet inneholder all informasjon, og dette har vært kjent i sjamanistiske tradisjoner i uminnelige tider. Og i vår tid er for eksempel kanalisering, klarsynthet, tankens og bønnens kraft - og kvistgjengeri eksempler som kan forklares med at en «logger seg på» dette feltet.

Innholdet i artikkelen er hovedsakelig hentet fra Flux Forlags anmeldelse av boken Revolusjon i vitenskapen av Ervin Laszlo.

www.fluxforlag.no

Forskning: Personligheten din påvirker pendelen

Terje Nordkvelle

Har du noen gang lurt på hvorfor noen ser ut til å mestre pendelbruk mens andre sliter med å få svar som gir mening? En vitenskapelig studie viser at personligheten din kan spille en stor rolle i hvor presist pendelen fungerer.

Hvordan fungerer en pendel?

Pendler beveger seg på grunn av den ideomotoriske effekten. Dette er ubevisste, mikroskopiske muskelbevegelser. Selv om du ikke er bevisst på det, kan disse små bevegelsene gi inntrykk av at pendelen svinger «av seg selv».

Mange tolker dette som svar fra underbevisstheten, og noen går så langt som å tro at det er kommunikasjon med en høyere makt. Men hvorfor er noen bedre til å bruke pendelen enn andre? Studien gir noen overraskende svar.

Studien: Pendelbruk og personlighetstrekk

Studien, "Ask the pendulum: personality predictors of ideomotor performance" ble gjort ved McGill University i Montreal, Canada i 2017, og ble gjort med 80 testpersoner.

Disse deltakerne ble bedt om å gjennomføre en oppgave der de skulle finne en bokstav blant en rekke raskt skiftende tegn. Noen svarte verbalt, mens andre brukte en pendel for å «spørre» om svaret. Pendelens bevegelser ble tolket som «ja» eller «nei».

Hvem er best til å bruke en pendel?

Resultatene viste at personlighetstrekk hadde stor betydning for hvor godt deltakerne klarte oppgaven med pendelen.

Spesielt de som skåret høyt på **transliminalitet** – en egenskap som beskriver hvor lett informasjon, ideer og sanseintrykk flyter mellom det bevisste og det ubevisste sinnet – gjorde det bedre.

Mennesker med høy transliminalitet er ofte mer mottakelige for subtile signaler, har en sterk intuisjon og er åpne for uvanlige eller mystiske opplevelser.

Studien fant også at de med dette personlighetstrekket gjorde det bedre enn de som kun gjettet.

«Det er fascinerende hvordan noen mennesker kan bruke pendler til å få frem underbevisst kunnskap», sier en av forskerne bak studien. «Det handler ikke nødvendigvis om magi, men om hvordan vi behandler informasjon på et ubevisst nivå.»

Hvis du opplever at pendelen gir deg klare og presise svar, kan det skyldes at du er mer sensitiv for subtile signaler fra din egen kropp.

Kan pendelen hjelpe oss med å ta bedre valg?

Når vi bruker en pendel, tar vi en pause fra bevisst analysering og overlater noe av avgjørelsen til underbevisstheten. Dette kan være nyttig i situasjoner der vi er usikre eller har for mange valg.

«Når vi bruker en pendel, kan det føles som om vi tar en pause fra bevisst tenkning, noe som kan hjelpe oss med å unngå overanalysering», forklarer en forsker.

Dette kan være spesielt nyttig når vi står overfor vanskelige valg, som å velge mellom jobbtilbud eller kjøpe et nytt hjem.

Her er forskningsartikkelen:

[https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC5858027//](https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC5858027/)

Sjeletap

Tapte/flyktede sjelefraksjoner

Gaute Hadland

Sandra Ingerman er en verdenskjent sjaman og lærer i sjamanisme, og hun har skrevet mange bøker om emnet. I tidligere numre har jeg skrevet om hennes bok «Soul Retrieval. Mending the Fragmented Self» (Sjelehenting. Å reparere det fragmenterte selvet.)

Sandra Ingerman skriver (litt fritt oversatt og redigert): Ordet Sjæl har fått mange meninger. Her mener jeg sjæl beskriver vår vitale essens. Som The Oxford English Dictionary sier; «prinsippet for liv, vanligvis forstått som en entitet forskjellig fra kroppen, den spirituelle delen i kontrast til den fysiske». I henhold til denne autoriteten, så er forståelsen i språket at sjæl er setet for emosjoner, følelser og hvem vi er.

Med denne forståelsen i minnet, så kan en spørre seg om en kan miste denne vitale essensen, eller miste deler av den. Og hva årsakene til slike tap kan være. (Min merknad: Vi kan jo tape deler av den fysiske kroppen, en fot eller en arm. Vi kan også tape en nyre og andre organer fordi de blir skadet og operert bort. Vi greier å fungere videre med slike tap, riktignok oftest med redusert førlighet. En kan jo lure på om det å miste deler av den spirituelle delen arter seg på lignende måte, altså at vi lever videre, men med redusert førlighet av den spirituelle delen?)

I tidligere tider i tradisjonelle kulturer mente en at sjelen ble skremt, forvillet eller stjålet. Nå finner vi ofte sjeletap som resultat fra traumer som incest, misbruk, tap av kjære, operasjoner, ulykker, sykdom, aborter, stress i kamp, og lignende.

Hovedtrekket for sjeletap er at når vi opplever en traumatisk situasjon, så vil en del av vår vitale essens separere seg fra oss for å overleve opplevelsen/hendelsen ved å flykte fra pinen

eller smerten, eller flykte før pinen kommer. Hva som skal til for at dette skal skje varierer fra person til person. En person kan oppleve sjeletap i situasjoner som oppleves som traumatiske, selv om en annen person ikke ville oppleve samme hendelsen som traumatisk, og følgelig ikke oppleve sjeletap.

Slike delvise sjeletap benevnes av flere som tapt sjelefraksjon. Det begrepet bruker jeg.

Hovedtrekket for sjeletap er at når vi opplever en traumatisk situasjon, så vil en del av vår vitale essens separere seg fra oss for å overleve opplevelsen/hendelsen ved å flykte fra pinen eller smerten. Hvis deler av sjelen (den spirituelle energien) forsvinner, så resulterer dette i forskjellige plager. Sjamanismen har metoder for å finne og bringe tilbake slike sjelefraksjoner.

Dette er et sammendrag hentet fra artikkelen «Fra sjamanismens verden» i Kvistgjengeren nr. 31.

På årsmøtet i mai blir ett tema hvordan lære å lytte til kroppens sannhet, og derfor passer det å ta opp igjen deler av artikkelen her.

Vi har også jobbet med å finne og bringe tilbake tapte sjelefraksjoner på et tidligere årsmøte.

Svenska Slagruteföbundets höstmöte

Sissel A. Fuhre

Møtet ble holdt ved Strömstad 13-15 september 2024. Tema for møtet var energi/kraft, og besto av både interessante presentasjoner og praktisk jobbing med søkeredskap.

Bovisskalaen

Franskmannen André Bovis ville finne et system for å måle subtile, ikke-materielle energinivåer, og han fant opp en skala for biologisk livskvalitet/vitalitet. Sven-Åke Gunnarsson fortalte om skalaen. Han viste blant annet en sirkel med inndeling av eksempler på skalaen fra de aller mest negative ting til de høyeste hellige. André Bovis utviklet også biometeret, en skala som viser bølgelengden på det en søker på. Skalaen deles inn i måleenheten BE.

Måleteknikk: Objektet plasseres til venstre på måleskalaen. Start med å kjenne inn objektet og spør hvor mange BE det har. Start på 0 og pendle over skalaen med 45 graders vinkel til pendelen endrer retning og pendler rett vinklet over svaret.

Bovisnivåer:

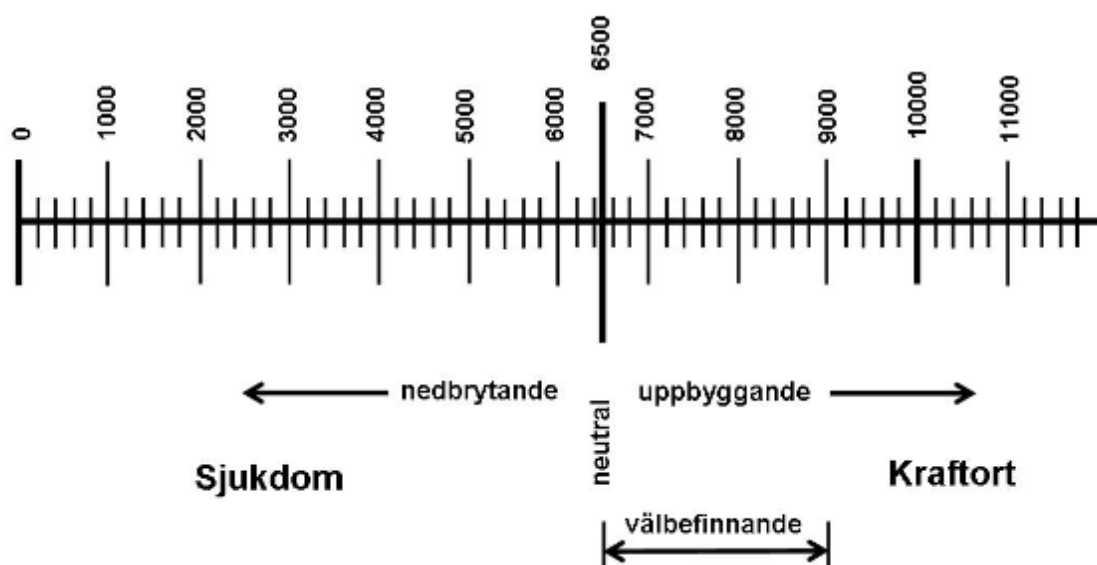
0	Død, ødeleggelse
0-3000	Mindre livskvalitet
3000-6500	Tar ingen energi, forbedrer ingenting
6500-9000	Nødvendig vitalitet
9000-13000	Høyenergisk område
13000-18000	Spirituelle område
Over 18000	Guddommelig område

På skalaen er 6500 nøytralt, det som er lavere er negativt. 8000 er bra energi i hus og 11000 og høyere er kraftsteder. I et hjem kan bovisverdien variere mye på ulike steder. Sjekk og finn gode steder å plassere ting på. Det kan være fint å bruke skalaen til å måle på kvaliteten på mat.

Testing av vannkvalitet

Vi hadde fått beskjed om å ta med en flaske med vann hjemmefra pakket inn i aluminiumsfolie for å hindre annen påvirkning. Folien ble fjernet og flaskene ble satt opp på en lang rekke. Alle målte energinivået på alle flaskene, og da vi

MÅTSKALA efter A. Bovis

gikk gjennom resultatene etterpå, viste det seg at målingene ble svært forskjellige. Resultatet ble like tilfeldig her som de gangene vi har gjort slike målinger på våre årsmøter. Det er et tankekors.

Til slutt målte vi energien på to flasker inne i møtelokalet. Da ble det et klart resultat. Begge flaskene var blitt ladet med budskap ifølge Masaro Emotos metode; den ene med hat (eller noe annet negativt) og den andre med kjærlighet.

Andre innslag

Eva Svensson er en svært erfaren og kunnskapsrik kvistgjenger. Hun snakket både om auraen og om kartpendling. Se hennes artikkel om kartpendling på side 4-6.

Paul Holmberg snakket om sin spesialitet Benkerlinjene. Etterpå målte han opp linjene på plenen utenfor og konkretiserte de forskjellige linjene med farget tråd.

Paul Holmberg og Eva Svensson. Foto: Sissel A. Fuhre

Praktisk kvistgjengeri

Oppgaven var å gå ut utenfor kurslokalet og lete opp energier og finne ut hva det var vi fant. Flere brukte H3 antennen og noen brukte søkevinkler. Vi fikk utdelt en del pinner slik at vi kunne markere linjene vi fant med dem. Dette førte til samtaler og diskusjoner, men det ble ikke til en felles gjennomgang av noen resultater.

Å markere funn med pinner var fint, da kunne vi se helt konkret hvor linjene gikk.

Foto: Ingebjørg Rivedal

Blomsholm skipssetting

På søndagen var det utflukt til Blomsholm skipssetting som ligger i nærheten. I området er det flere dommerringer, mange graver og en av de største skipssettingene i Sverige. Vi har skrevet om skipssettingen i forbindelse med et tidligere høstmøte, men vil gjenta her at skipssettingen er imponerende, hele 40 meter lang og med 49 reiste steiner. Steinene forut og akterut er fire meter høye. Vi fikk informasjon om skipssettingen dagen før, og vi ble opp-

fordret til å undersøke flere forhold på stedet, blant annet om skipet påvirker vår aura.

Jeg ba om å bli ledet til stedet med den beste energien, og det var ved den ene fire meter høye stenen. Der var det veldig godt å stå og lade seg opp. Dessverre fikk jeg ikke målt auraen, men jeg tviler ikke på at den vokste seg stor.

Etterpå kom en av deltakerne og samlet noen av oss for å kjenne på en energi like ved steinen. Nesten med en gang begynte jeg å hoste, noe jeg gjør når jeg er på et sted med belastende energi. Både den andre deltakeren og jeg målte hvor belastende energien var, og begge fikk noe over 90%. Det hadde vært interessant å måle hvor negativ den ville vært i BE/bovis. Det overrasket meg at den sterke positive energien og den sterke negative energien kunne være så nær hverandre.

Det var flere foredrag og tema på møtet. Her har jeg fortalt om noen spredte inntrykk fra den fine helgen sammen med de svenske kvistgjengerne. Jeg kan bare anbefale at flere finner veien til høstmøte i Sverige. Det er alltid hyggelig, og det er inspirerende å oppleve både likheter og forskjeller på måten vi arbeider på.

Foto: Paul Holmberg

Foto: Johan Einarsson

Stonehenge-modell

Sven-Åke Gunnarsson

Inför Svenska Slagruteföreningens höstmöte i Strömstad 2024 så byggde jag en modell av Stonehenge. Tanken var att vi skulle mäta de olika energierna på den då vi gick igenom hur man kartpendlar.

Modellen

Det går att hitta ett antal olika Stonehenge modeller på nätet, denna modell är tillverkad av en spansk firma. Länken dit är <https://www.aedesars.com/construction-kits/kits-historical/Stonehenge>. Jag köpte den på Amazon och den kostar nu idag ca 550 Sek.

Storleken är 28 x28 cm på bottenplattan, ca 7 cm hög och innehåller ca 125 delar, lim ingår.

Modellen är inte svårbyggd men det tar några dagar att bygga den. Stenarna är utförda i mjuk keramik så man ristat in sprickorna i dem. Designen är som den borde ha sett ut från början, och innefattar den inre stenringen.

Stonehenge har i verkligheten ytterligare ringar runt monumentet t.ex. de 56 hål så kallade Aubrey-hålen¹⁾ efter träpålar. Modellen monteras på en masonitskiva som ingår.

Foto: Sven-Åke Gunnarsson

Arkeologi

Mike Pearson Parker är en Engelsk arkeolog som specialiserat sig på Stonehenge. Han anser att delar av monumentet byggdes först i Wales för att sedan flyttas till dagens placering i Salisbury Plain.

Stonehenge är intressant för det finns mycket litteratur om platsen, även när det gäller kartpendling.

Kartpendling

När ni kartpendlar så går det att använda vinkelpekare och pendel ovanför modellen och ni ser då hur de olika energierna finns i modellen. De energier vi söker verkar stämma överens med de som vi hittar på en karta. Så visst är det otroligt.

Exempelvis om ni söker på Hartmann så verkar det som den byter polarisation just i stencirkel. Den finns alltså inne i ringen men har då ändrat polarisation. (Höger polarisation utanför cirkeln och Vänsterpolarisation inom cirkeln). Ett energicentrum ligger vid altarstenen, och Ley linjerna finns i modellen.

När ni kartpendlar framöver så använd gärna färghjulet eller Magers Rosett som den heter, så kommer ni se att det finns spännande upptäckter. Om jag får det rätt så är det en vit färg innanför stencirkeln, men prova själva.

Jag tyckte att kartpendlingen är ett av de största mysterierna med slagrutetekniken, att de energier ni hittar på kartan stämmer med verkligheten.

- 1) Intressant om Aubrey hålen: man tror att de kan ha med månens cykler att göra. Speciellt den cykeln som har 18,6 år i omloppstid, lunistiska nodcykeln

Roseslottets ringvirkninger

Marianne Lund Tverlid

Noen ganger i livet er det godt å søke om hjelp. Men det er ikke alltid man får de rådene man forventer! Som i februar 2024, da jeg fikk behov for å spørre om hjelp fra en helbreder på Vestlandet: Vedkommende oppfordret meg til å få med meg utstillingen Roseslottet, som står oppe ved Frognerseteren stasjon i Osloomarka.

Om å krype i det

Jeg leste deretter på nett om utstillingen (<https://roseslottet.no/>), og kjente at jeg vegret meg. Jeg har vandret litt i sjelens irrganger og vet det er familiesår rundt andre verdenskrig som fremdeles påvirker. Jeg erkjente at skulle jeg gå, måtte det være på en solskinnsdag - og utsatte det dermed.

Årsmøtehelgen i foreningen vår kom og gikk, og brakte med seg litt oppfølgingsaktiviteter i etterkant. Derfor gikk enda flere uker før julivarmen kom inn gjennom stuevinduet og fikk mannen min til å si: «Kanskje vi skulle ta en tur til Roseslottet i dag?» Det er merkelig hvordan man kan utsette å prøve ting som kanskje kan hjelpe en til å føle seg bedre.

Hjelp fra uventet hold

Litt tung om hjertet (mitt) ankom vi Frognerseteren stasjon. Jeg prøvde å beskytte meg selv litt, i og med at jeg ikke visste hvilke inntrykk stedet kunne gi meg, og jeg allerede var litt ute av balanse den dagen. Nettopp derfor ble jeg så overrasket, for jeg fikk mer hjelp enn jeg kunne forestille meg - fra kunsten! Fra vi gikk inn mellom Roseslottets ganske moderne inngangssøylers (kalt Roseporten), følte jeg meg som Alice i Eventyrland. Hva ville jeg få se? Ikke lenger så engstelig, mere nysgjerrig. Ved plakaten "Please take photos" tidlig på stien fosset det inn ideer - kanskje jeg skulle skrive en artikkel om Roseslottet og hellig geometri til bladet vårt? For denne stien vi tas gjennom hele utstillingen på viser vei for de besøkende i form av en spiral, og dette var min første praktiske erfaring med dette. Og dermed er vi her i denne artikkelen.

Den hvite rose

Roseslottets essens er å hedre filosofiske idealer, blant annet ytringsfriheten, som jo ble tatt fra oss under den 2.verdenskrig - men som faktisk må stadig kjempes for. Og navnet på utstillingen kommer fra «Den hvite rose», som var en organisasjon som skrev og utgav flygeblader i løpet av krigen. Det var kjekt å få en påminnelse om at vi trenger de stemmene som hegner om det positive for den verden vi lever i - som med ord maler ut de idealene vi trenger å strekke oss etter!

Bilder av bildenes bilde

Jeg lot ideene surre i underbevisstheten mens jeg tok (amatør!)bilder. Det å ta bilder er for meg en beskyttelsesmekanisme - da ser jeg mer enn bare bildet eller gjenstanden, jeg tvinges til å se helheten og slipper å gå i dybden på et enkelt objekt (med mindre jeg selv ønsker det). Og det å se de gigantiske maleriene, som har et så historisk sett tungt bakteppe, med naturen bak som ramme, gjorde at jeg lettere kunne puste mens jeg vandret gjennom spiralen. Jeg forstår ikke hvordan billedkunstner Vebjørn Sand har orket å gå så detaljert inn i krigshistorien, når jeg vet hva det koster meg bare å betrakte et bilde som uttrykker sorg og smerte. Men ved hjelp av naturen, og styrken som jeg opplevde fra Eimund Sand sine kunstinntallasjoner av hellig geometri, så opplevde jeg turen rundt i Roseslottet som en opptur. Jeg ble ikke tyngre i hjertet - jeg følte meg lettere!

Naturens helbredende pust

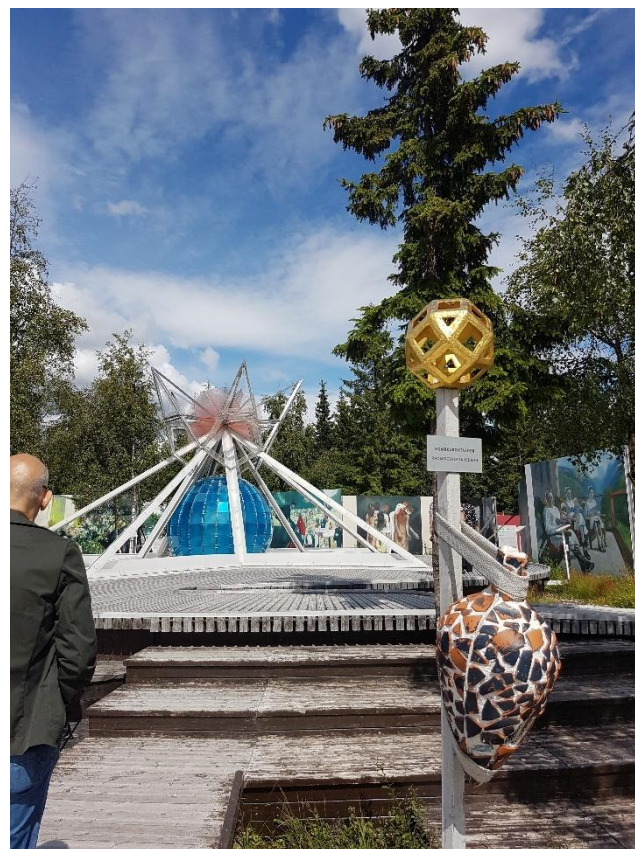
Sommerfuglene fløy rundt og viste seg frem, og det historiske suset fra Athen klang fint fra høytalere skjult i amforapotter (den gang brukt til lagring av vin og olivenolje) ved de enkelte geometriske figurene. Visstnok var det av potteskår fra slike urner de gamle grekerne risset inn sine stemmer da det ble avholdt politiske avstemninger i det gamle Hellas. Jeg trengte balsam for sjelen den dagen, og fikk dobbel lindring. Jeg vet ikke hvordan, men Roseslottet fikk noe fint til å skje inni meg, og helbrederen hadde helt rett.

Tenk at det å bevege seg i en spiral, i naturen og i nærheten av spesifikke geometriske figurer og en lindrende fargepalett faktisk kan frigjøre en, i liten eller større skala!

Fremdeles åpent

Neste gang noen gir meg et godt råd, skal jeg forsøke å ha Inger Hagerups dikt "Vær utålmodig, menneske" med meg litt nærmere til hjertet, og ikke utsette noe selv om jeg er usikker på om det er bra for meg. Det er aldri feil å prøve, og heller ingen skam å ombestemme seg om det ikke føltes rett! Likevel - jeg var lettet og glad det ble en udelt positiv opplevelse, som med glede kan anbefales andre! Utstillingen blir stående ut 31.12.2026.

Alle foto: Marianne Lund Tverlid

Uvanlege evner

Fjerde del

Ingebjørg Rivedal

Kva slags uvanleg evner hadde Anna Elisabeth Westerlund? Korleis brukte ho dei, og kva meinte ho sjølv og andre om evnene?

Anna Elisabeth Westerlund

Anna Elisabeth Westerlund (1907-1995) var synsk og såg bortkomne menneske, dyr og ting, og ho såg framtidige og tidlegare hendingar. Ho kunne lesa tankar. Ho hadde truleg evne til å behandle sjukdom, men det er uklart for meg kor mykje ho brukte denne evna. Dei som fekk hjelp av henne opplevde at dei fekk håp og ein ny giv.

Denne artikkelen byggjer på boka *Anna Elisabeth Westerlund: En fortelling* av **Bente Gullveig Alver**. Alver var dr. philos. og professor i folkloristikk ved Universitetet i Bergen, og forska i tema som folketru, magi, trolldom og «kloke menneske». Kontakten med Anna Elisabeth Westerlund (heretter: AEW) starta i samband med ei større undersøking av kloke tidleg på 1970-talet. Kontakten heldt fram etter det og så lenge AEW levde. Alver hadde også ei privat oppleving av AEWs evner: AEW såg i ein telefonsamtale ein sjekk som Alver hadde leita forgjeves etter.

Oppvekst med uvanlege evner

AEW vaks opp som den yngste i ein syskenflokk på sju på Husøy i Hamarøy kommune i Nordland. Familien levde av jordbruk og fiske, og ho var tidleg med i tungt arbeid. Ho var kreativ og initiativrik, og gjorde det godt på skulen.

Ho opplevde seg som annleis enn andre ungar; mellom anna såg ho døde menneske. Det vart eit vendepunkt for henne at ho i eit syn såg barn-
domsheimen til tenestejenta Petra, og at Petra stadfesta at det stemte. Andre vaksne sa at ho laug når ho fortalde om uvanlege opplevingar.

Ho kjende til Knut Lunde som budde i regionen og virka som «folkelege». Han brukte mellom

anna urtemedisin. Ho fekk treffe han ein gong ho hadde skada eine kneet, og han vart eit førebilete. Som konfirmant lovde ho seg sjølv å bruke all tid og alle krefter på å hjelpe andre.

Faren gjekk konkurs då ho var 16 år, og familien flytta til Narvik og levde i enkle kår. Ungane måtte hjelpe til med å tene pengar, og AEW gjekk sykurs og arbeidde som syerske.

Som ung på Husøy og i Narvik vart ho populær ved å spå andre i kaffigrut, og ho hadde syner. Mellom anna såg ho i Narvik i eit syn at ei jente vart overkøyrd av ein taxi, og det skjedde dagen etter.

Arbeid og utdanning i Oslo

I 1930 flytta ho åleine til Oslo. Med økonomisk støtte frå ein onkel gjekk ho eit halvt års handelsskule, og etter det fekk ho ein kontorjobb. Ho tok ekstrajobbar med sying og med servering på Kaffistova slik at ho kunne skaffe pengar til meir utdanning. Ho greidde å ta middelskuleeksamen, artium og førebuande prøver ved universitetet. Ho starta på eit universitetsstudium som vart avbrote av den andre verdskrigen.

Meir utdanning gav betre kontorjobb og høgare løn. Mesteparten av yrkeslivet var ho i Statens kornforretning. Ho vart førtidspensjonert tidleg på 1960-talet på grunn av at helsa var svekka etter lange arbeidsdagar, lesing om nettene, trong økonomi, kalde hyblar og periodar med lite mat.

Ho var litt aktiv som synsk før krigen. Under krigen var ho lite aktiv. Då var det krevjande å overleva, og ho var mykje sjuk og til og med på sjukehus ein periode. Ho var og lite aktiv dei fyrste ca. 20 åra etter krigen, truleg brukte ho evnene i det stille og i ein snevrare krets.

Einsam ulv

AEW hadde kjærastar og var forlova ein gong, men ho gifta seg aldri. Ho ville ikkje la ektefelle og husmorrolla koma i vegen for utdanning, yrke og lovnaden om å hjelpe andre.

Ho opplevde seg som annleis og omtalte seg som ein einsam ulv. Ho hadde lite kontakt med syskena sine. Ho hadde nokre nære vener og eit stort nettverk av «bekjente». Ho likte godt å omgåast yngre.

Karrieren som synsk skaut fart

Etter eit intervju i Alle kvinners blad i 1967 fekk ho mange spørsmål om hjelp. På denne tida vart ho med i ei gransking om synskheit hjå Norsk etnografisk gransking. Ho kom også i kontakt med Norsk parapsykologisk selskap. Begge delar inspirerte henne til å reflektere, og til å skrive boka *Synsk*.

Synsk kom ut i 1968, og gjorde henne endå meir kjend og etterspurd. Boka vart også utgjeven i Sverige, Danmark og Finland nokre år seinare. Det førte til at endå fleire kontakta henne.

I 1969 fekk ho eiga spørjespalte i vekebladet Allers, og spalta fekk over 1000 brev kvar månad. Ho fekk også mange oppslag i andre vekeblad, aviser og TV-program. Ho var stadig i medias søkelys fram til ho døydde. Ho stilte opp i media for å vise at arbeidet hennar var viktig og for å forklare kva synskheit er.

Samarbeid med politifolk i Bergen

AEW likte å samarbeide med politi og leitemannskap i søk etter sakna. På 1980-talet samarbeidde ho fleire gonger med ei gruppe politifolk i Bergen. Dei møtte henne i fritida si og var opne for evnene hennar, men var klar over at ho kunne ta feil og at dei kunne mistolke det ho sa.

Alver beskreib eit arbeidsmøte med politifolk i Bergen slik: AEW starta med å fortelja om tidlegare vellukka søk. Etter eit par timar kunne stemma få ein monoton klang, og ho fortalde om den sakna; fargar på hår og klede, skikkelse, kroppshaldning, karaktereigenskapar og lynne. Ho fortalde også om omgjevnadene der den sakna var; vatn eller «grønt», himmelretningar og landskap. Ho brukte papir og blyant for å skissere det ho såg. Politiet måtte bruke både

lokalkunnskapen og fantasien sin for å finne den staden som AEW såg.

Etter eit slikt møte bar det ut i terrenget neste dag. AEW ville vera med, uansett terreng og vær. Alver var med fleire gonger, og ofte var også pårørende med. I nokre av tilfella fann dei den sakna, i andre ikkje.

Andre aktivitetar

AEW undersøkte også spøkelseshus, turen var gjerne betalt av eit vekeblad og med journalist til å rapportere. Mellom anna såg ho munken i Nidarosdomen på ein slik tur.

Ho var med på ulike utfordringar der ho skulle sjå tidlegare bygningar og stader, for eksempel gamle kyrkjer i Bergen, kor det gamle Gulatinget var, kor husa og kyrkja på kongsgarden på Avaldsnes låg, og kor leivningane etter Sankta Sunniva låg. Ho beskreib også menneske i aktivitet i dei historiske miljøa ho såg.

Livssyn

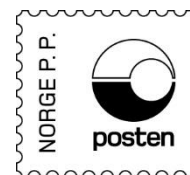
Alver meiner at AEW hadde ei kristen barnetru fram til under krigen. Seinare sa AEW at ho var ikkje-truande. Alver meiner at ho på slutten av livet «fikk tilbake et aktivt forhold til kristendommen, om enn et mer kritisk forhold» (Alver s. 267).

Når ho såg korleis livet ville bli for andre var ho overbevist om at «menneskets vei er utstukket på forhånd, og at det er denne skjebnen hun kan se bruddstykker av og si noe om» (Alver s. 96). Ho meinte at også hennar eigen veg var forutbestemt, men var uklar om kva slags makter det var som bestemte. Som eldre såg ho meir fleksibelt på dette: ein har ein viss eigenvilje og bevegelsesfridom innanfor skjebnens grenser.

Syn på egne evner

Ho forklarte evnene sine med ein teori om at all materie sender ut bølger. Ulik materie har bølger med ulike svingetal eller hastigheit. Synske kan ta imot desse bølgene og tolke dei. Ein synsk kan ta inn informasjon om hendingar for mange tusen år sidan fordi bølgene har lang nedbrytingstid. Bølgene kan også oppfattast over store avstandar. Ho såg dette som ei naturvitskapleg forklaring, men fekk ikkje støtte for det frå naturvitskapsfolk.

Returadresse
Kjell Arne Drag
Kisgruveveien 91
3614 Kongsberg

Ho såg synene ovanfrå, i fugleperspektiv. Betong og enkelte andre ting sperra for synet, men ikkje fjell. Mange av dei sterkaste synene kom ved avtakande lys eller om natta. Dersom folk rundt henne trudde på henne vart synene sterkare, dersom dei var skeptiske virka det negativt. For mykje informasjon om problemet kunne forstyrre synet. Ho kunne ikkje sjå ting ho sjølv hadde mista.

Evnene fungerte best når ho var i fysisk og psykisk balanse og var avslappa. Ved søk etter sakna ville ho gjerne ha med ein pårørende som kunne bekrefte at ho såg rett person i synene.

Ho forklarte mislykka forsøk med at ho hadde vore trøytt, uopplagt eller sjuk. Det at ho ikkje lukkast i alle søk og at slikt vart omtalt i media gjorde henne meir forsiktig med å uttale seg for kategorisk.

Ho ynskte aksept for at synskheit er eit fysisk fenomen, og ville ikkje bli knytt til Gud, Djevelen eller noko anna overnaturlig eller magisk. Ho meinte at alle har ein sjette sans, ei synsk evne, i større eller mindre grad.

Ho ynskte vitskapleg søkelys på evnene, men fekk det i liten grad. Ho likte at forskaren Alver var med i møte med politi og leitemannskap, tok lydopptak, og analyserte og systematiserte arbeidsprosessen hennar.

Andres syn på evnene

AEW vart møtt med skepsis heilt frå barn- dommen. Då karrieren skaut fart vart ho svært populær blant folk som var positive til slike evner, og mange søkte henne for hjelp. Men det var også mange som var svært kritiske:

Svara ho gav i spørjespalta i Allers vart kritisert av mellom anna helsepersonell, helsedirektør

Karl Evang og skribent Arne Skouen i Dag- bladet. Då AEW hadde råda mor til ein ungdomskriminell til «å avskrive ham», vart spalta raskt avslutta. Men kritikken fungerte som god PR; endå fleire tok kontakt!

Spørjespalta førte også til at Sosialdeparte- mentet meinte at ho hadde brote kvakksalvar- lova. Ho tok dette tungt; følte seg misforstått og uthengt. «Hun så på sitt forsøk på å hjelpe som et slags kjærlighetsarbeid» (Alver s. 161).

Strategi og medier

Alver meiner at AEW hadde evner til å tenkje strategisk og til å arbeide hardt for å nå måla sine. Ho tilpassa bruken av evnene til det marknaden opna for og gav oppmerksomheit til. Tidleg i livet var ho mykje oppteken med å hjelpe ved sjukdom og sosiale problem, og ho spådde folk om framtida deira; yrke, ekteskap, familieforhold, helse og liknande. Seinare dreiv ho meir med å finne sakna personar, å sjå tidlegare hendingar, og å spå generelt om til dømes at statskyrkja «skulle forgå» og at Håkon Magnus ville bli Noregs siste konge.

AEW brukte media bevisst til å spreie kjennskap om seg sjølv, evnene sine, og tankane sine om kva synskheit er. Alver meinte at ho kunne vera ukritisk til kva ho stilte opp til i media, men at ho etter kvart lærte å bli meir forsiktig.

Det kjem oppsummeringar og tankar rundt AEW og andre synske i neste nummer.

Litteratur:

Bente Gullveig Alver: *Anna Elisabeth Westerlud. En fortelling*. Spartacus forlag 2009

Synsk og andre bøker av AEW kan lesast på www.nb.no (nasjonalbiblioteket) eller lånast gjennom lokale bibliotek.